

האם תקום הברית שתנצח? חיים ברילב, יצחק רבין ויגאל אלון

הממתינים, בין אם הם ממתינים כדי לראות את איך יפול דבר, ולאן כדאי יהיה להצטרף, ובין אם הם ממתינים מטעמים של טאקטיקה.

בראש מחנה תומכי-פרס נמצא כיום מי שהיה שר-החוץ, אבא אבן. בין אבן לאלון ורבין שוררת טינה ישנה-נושנה, אבן גם החליט כי הצלחתו של פרס מובטחת. אבן רוצה לחזור לתפקיד שר-החוץ, ופרס הבטיח לו תיק זה.

ח"כ יוסי שריד הוא איש מובהק של פרס. שריד שרף את גשריו עם רבין אחי-רי שהתייצב במפתיע ובהמולה של יחסי-ציבור מאחורי פרס בהתמודדות הקודמת. ירוחם משל תומך בפרס, ובשיחה שהייתה בין השניים יכול היה משל להבין מפרס, שהמשך כהונתו בהסתדרות ייפסק רק אם משל יקבל תפקיד של שר כלכלי בכיר בממשלת פרס.

הח"כ החיפאי, משה שחל, תומך בפרס. פרס מינה את שחל כיושבי-ראש הסיעה בכנסת, ונתן בידו עמדת-כוח גדולה. אהרן ריי שנודע כי שחל השתתף בחוג בית ברל הראשון, קרא לו פרס לשיחה ואמר לו: "בשביל מה לך חוגים? מקומך בממשלה הבאה מובטח!" שחל סבור כי הוא יהיה נציג העדות בממשלתו של פרס.

תמר אשל, אשת-ירושלים וחברת מועצת-העיר, היא תומכת גלובת של פרס. לו נתונה גם תמיכת ראש עיריית ירושלים, טדי קולק. עמוס הדר מוצא עצמו שוב במחנה אחד עם יריבו האידאולוגי בתוך מיפלגת העבודה, יוסי שריד, ותור מך אף הוא בפרס. כך גם שני הצעירים המיקצועיים של מיפלגת-העבודה, חברי הכנסת מיכה חריש ועדי אמוראי. חריש (המשך בעמוד 42)

תמיכה תמורת הבטחת תיק האוצר ללוינברג — מזורה ביותר.

אחר-כך התבררה האמת. עוזי ברעם, מי שהיה מתומכי פרס בקרב הקודם פרס רבין, שוחח עם יושבי-ראש התנועה. בשני הקבוצות הועלו כמה אפשרויות עתידיות, בין היתר גם האפשרות שחוג בית ברל יתמוך בפרס. ברעם ניסה בסך הכל להבטיח את תעידו הפוליטי האישית, אם יגבר מחנהו של פרס על זה של אלון, אך לא הציע, וגם לא היה מוסמך להציע את תמיכת לוינסון בפרס.

עוד לפני שנסגרה הדלת מאחורי ברעם כבר דאג פרס להדליף, בשיטות המוכרות שלו, על ההצעה שלא הוצעה. הוא גם הדליף כי דחה אותה, מהטעם שאין הוא חושב שמן הראוי להבטיח תיקים. מי שמכיר את פרס ואת שיטותיו, יכול היה רק לחייך, אך על ציר-הוועדה בנצרת עילית או ביבנה אולי עשה דבר רושם.

מחנה

פרס

ת קריית זו דחפה את חוג לוינסון לעבר אלון יותר מאשר כל שיחה בין אלון ללוינסון.

קולו של חבר-כנסת במרכז או בוועידה שקולו כקולו של כל ציר אחר, אולם כל חבר-כנסת או אישיות פוליטית אחרת מרכז סביבו אוהדים רבים, שיש להם אצבעות מכריעות. לכן ברורה החשיבות של האישים הבכירים במיפלגה לגבי הקרב שיערך, בלי ספק, בין פרס לאלון. אפשר לחלק היום את המיפלגה לשלושה מחנות: מחנה פרס, מחנה אלון, ומחנה

הקבוצות שהוקמו לאחרונה, ושיוקמו בוודאי עד לבחירות.

קבוצות

הלחץ

ה קבוצה המרכזית היא חוג בית ברל, או — נכון יותר — מה שהתפתח מחוג בית ברל הראשון. האיש המרכזי בקבוצה זו הוא יעקוב לוינסון, מנכ"ל בנק הפועלים לשעבר, התיקווה הגדולה של מיפלגת-העבודה בתחום הכלכלי, ומי ששואף לקבל נוסף על תיק האוצר, גם את הירושה השנייה של שריד-אוצר אחר שהיה למיפלגת העבודה — פינחס ספיר. בכינוס בית ברל השתתפו אישים שרבים ביניהם המזוהים עם מחנה אלון והמזוהים עם מחנה פרס. בהתכנסויות הציבוריות יותר של אנשי בית ברל, שניערכו מאז, נשרו כבר אנשי פרס, כמו ח"כ משה שחל, יושבי-ראש סיעת המערך בכנסת, ונותרו בחוג רק תומכי-לוינסון המוצהרים. לוינסון נוקט בעמדה של לא להחליט באופן רשמי, הדמויות הדומיננטיות במחנהו של לוינסון, בינתיים, הם מוסה חריף ויעקוב צור, מנהיגי שתי ה"תנועות הקיבוציות שהתאחדו, האיחוד והמאוחד, ועוזי ברעם, איש ירושלים. אין ספק כי לפרס חשובה במיוחד תמיכתם של אנשי לוינסון. יש הטוענים כי תמיכה זו, אם לא תאחר את המועד, תביטח לפרס את הניצחון, בעוד שתמיכתם באלון עשויה לסתום את הגולל על פרס מהבחינה הפוליטית. לכן נראתה הידיעה, שהתפרסמה בעיתונות, כאילו דחה פרס עיסקה שהציעו לו אנשי בית ברל —

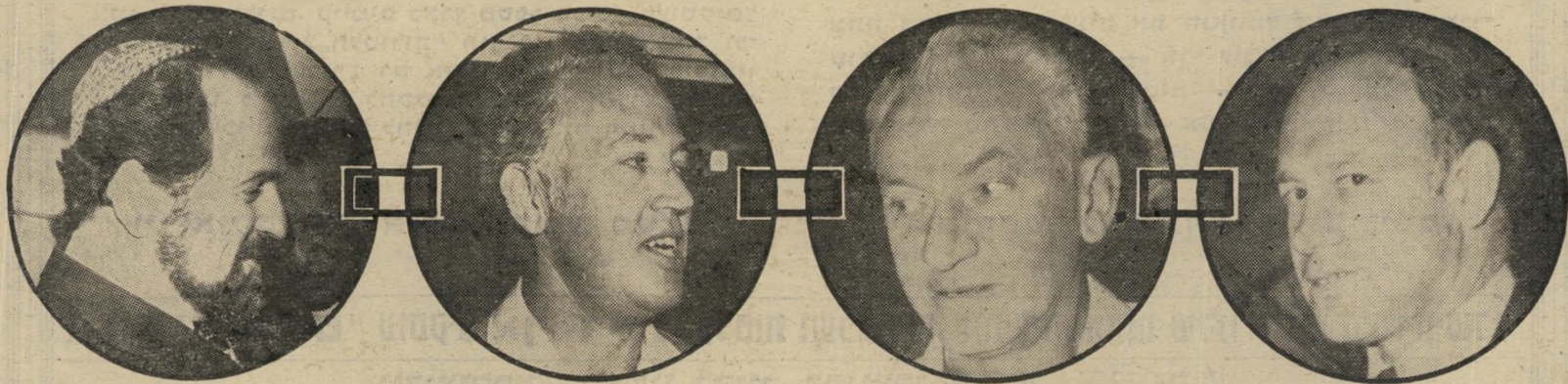
למקומות בממשלה, תמנה הממשלה הבאה, אם יעמוד פרס בראשה, 50 שרים לפחות.

לפרס יש עוד יתרון אחד קבוע וחשוב על פני אלון: הוא יושב היום בראשות המיפלגה, שולט על משאביה ועל שכי-ריה, העושים כל שביכולתם כדי להילחם ביריביו.

פרס אוסף הבטחות והצהרות מפי בכירי ריב ופסקנים נמוכי-דרגה לתמיכה בו. הוא משחר לפתחי מחוות, גושים והתכנסויות, ומדבר עם כל קבוצה או אדם בלשון שנדמה לו כי תמצא חן בעיני איש שיחו. אלון נוקט, בינתיים, בשיטות אחרות. איך הוא יכול להבטיח הבטחות, הן משום שעדיין לא הצהיר על מועמדותו, הן משום שאינו נושא בשום משרה רשמית בתוך המיפלגה, אולם אלון דואג להופיע הרבה בכנסת-המיפלגה, רק בחודש זה יש לו אלון 27 הופעות מיפלגתיות, בנוסף על אירועים אלי-מיפלגתיים הזוכים בסיקור בי-עיתונות.

פרס יודע כי הוא לא ייבחר על-ידי מי שאלי-דעת-קהל, וגם לא על-ידי כלל הציבור. הוא יבחר על-ידי מרכז המיס-לגה או הוועידה שלה. הוא עדיין זוכר כי על פי הרשימות שערך, ערב ההתמודדות עם רבין, היה ניצחונו מובטח. יותר מ-55 אחוזים מצירי ועידת מיפלגת-העבודה הבטיחו לו את תמיכתם. רק אחרי ההצבעה התברר כי רבים בגדו בו וביכרו את יריבו על פניו.

גם לאלון וגם לפרס ברור לגמרי, כי את עיקר העבודה יש לעשות בקרב צירי הוועידה וחבריי-המרכז. לשם כך יש צורך להגיע להסכם עם אישים בכירים בתוך המיפלגה, אשר להם כוחות בוועידה, ועם

הממתינים: יעקב לוינסון, חיים ברילב, גד יעקובי ומנחם הכהן